

forslag, der i efteråret 1996 blev sendt til udtalelse til en meget bred vifte af organisationer m.v. Efterfølgende har der på embedsmandsplan været afholdt adskillige møder i Socialministeriet med repræsentanter for interesse- og brugerorganisationer m.v.

I lovforslaget er også indarbejdet forslag fra Udvalget om hjælpemidler og andre handicapkompenserende ydelser.

Lovforslaget er et resultat af arbejdet i de to udvalg samt af de bemærkninger og kommentarer, Socialministeriet har modtaget som svar på høringsrunderne, hvoraf en ny blev gennemført i februar/marts 1997, og i forbindelse med drøftelse af hørings svarerne.

Sideløbende med udvalgsarbejdet er reglerne i bistandsloven, som direkte knytter sig til det offentlige hjælp til den enkeltes forsørgelse, blevet gennemgået i Socialministeriet. På baggrund heraf foreslås disse regler udskilt i en ny lov om aktiv socialpolitik. Opdelingen betyder, at forsørgelsesydelse reguleres i forslag til lov om aktiv socialpolitik, men de behov, der vedrører rådgivning, botilbud, behandling, omsorg og pleje m.v. reguleres i dette forslag. Hermed understreges, at disse behov dækkes uafhængigt af, hvilket forsørgelsesgrundlag den enkelte har.

Samtidig med at bistandsloven som et led i en fornyelse og modernisering foreslås opdelt i to nye love, er de regler, som bestemmer, hvordan de sociale sager skal behandles, blevet gennemskrevet og vurderet i et særligt forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Dette forslag indeholder regler om borgernes indflydelse, hvilke udvalg der skal være i kommuner og amtskommuner m.v., regler om behandling af klagesager, om ankestrukturen m.v.

2. Formålet med lovforslaget

Hensigten med lovforslaget er:

- * at styrke den forebyggende indsats,
- * at sætte fokus på og tilgodese de svagstillede gruppers behov,
- * at styrke den enkeltes ansvar og muligheder,
- * at brugerne får større indflydelse på tilrettelæggelse af servicetilbud,
- * at opnå større sammenhæng i og størst mulige forenklinger i regelsættet,
- * at give bedre gennemskuelighed i forhold til opgave- og ansvarsfordelingen samt af finansieringsreglerne.

Lovforslaget fastholder i det væsentlige bistandslovens principper om den administrative forenkling, dvs. at henvendelse om hjælp rettes til opholdskommunen. Kommunen har under behandlingen af de

enkelte sager adgang til at søge råd hos amtskommunen og andre sagkyndige, men herefter ydes hjælpen som udgangspunkt til den enkelte af de stedlige sociale myndigheder.

Bistandsloven bygger på princippet om, at den enkeltes behov er afgørende for, hvilken hjælp der kan ydes, og ikke om pågældende fx er pensionist, arbejdsløs eller erhvervshæmmet. Dette princip videreføres. Den enkelte har som udgangspunkt ansvaret for sig selv og sin familie. Hjælpen fra det offentlige træder først til, når borgeren ikke kan klare sig ved egen eller andres hjælp.

Med lovforslaget understreges vigtigheden af, at den enkelte udnytter sine ressourcer og muligheder og derigennem påtager sig et ansvar og yder sit bidrag til fællesskabet. Uanset hvor store den enkeltes problemer måtte være, er det vigtigt, at den offentlige indsats tager udgangspunkt i de ressourcer, der altid – i større eller mindre omfang – er til stede.

Bestemmelserne på børne- og ungeområdet er udarbejdet i overensstemmelse med principperne i FN's konvention om barnets rettigheder. Der lægges således vægt på, at børn og unge er selvstændige individer med selvstændige rettigheder, og at familien som udgangspunkt er rammen for børns og unges opvækst. Samfundet har en forpligtelse til at opstille hensigtsmæssige rammer for børn og unges opvækst og udvikling og til at yde familierne og deres børn og unge den fornødne støtte.

Det gælder generelt, at de opgaver, der retter sig mod børn, unge og deres familier, bør udføres på en sådan måde, at det fremmer børn og unges udvikling, trivsel og selvstændighed. Denne målsætning gælder såvel ved udførelsen af den generelle og forebyggende virksomhed som ved den målrettede indsats over for børn og unge med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med et andet særligt behov for støtte. Det understreges således, at den særlige indsats over for børn og unge med særligt behov for støtte skal ses i tæt sammenhæng med og bygge på de generelle tilbud. Støtten skal fremme børnenes og de unges muligheder for personlig udfoldelse, udvikling og sundhed på linie med deres jævnaldrende. Den skal udformes med udgangspunkt i den enkelte egne forhold og sådan, at vanskelighederne så vidt muligt afhjælpes i samarbejde med familien og med dennes medvirken.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har Danmarks tiltræden af FN's »Standardregler om lige muligheder for handicappede«, vedtaget på FN's generalforsamling i december 1993, indgået som et element. FN's standardregler konkretiserer de overordnede handicappolitiske mål om ligestilling og etablering af lige muligheder for mennesker med handicap.